Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26015
Copyright: Admont, Benediktinerstift

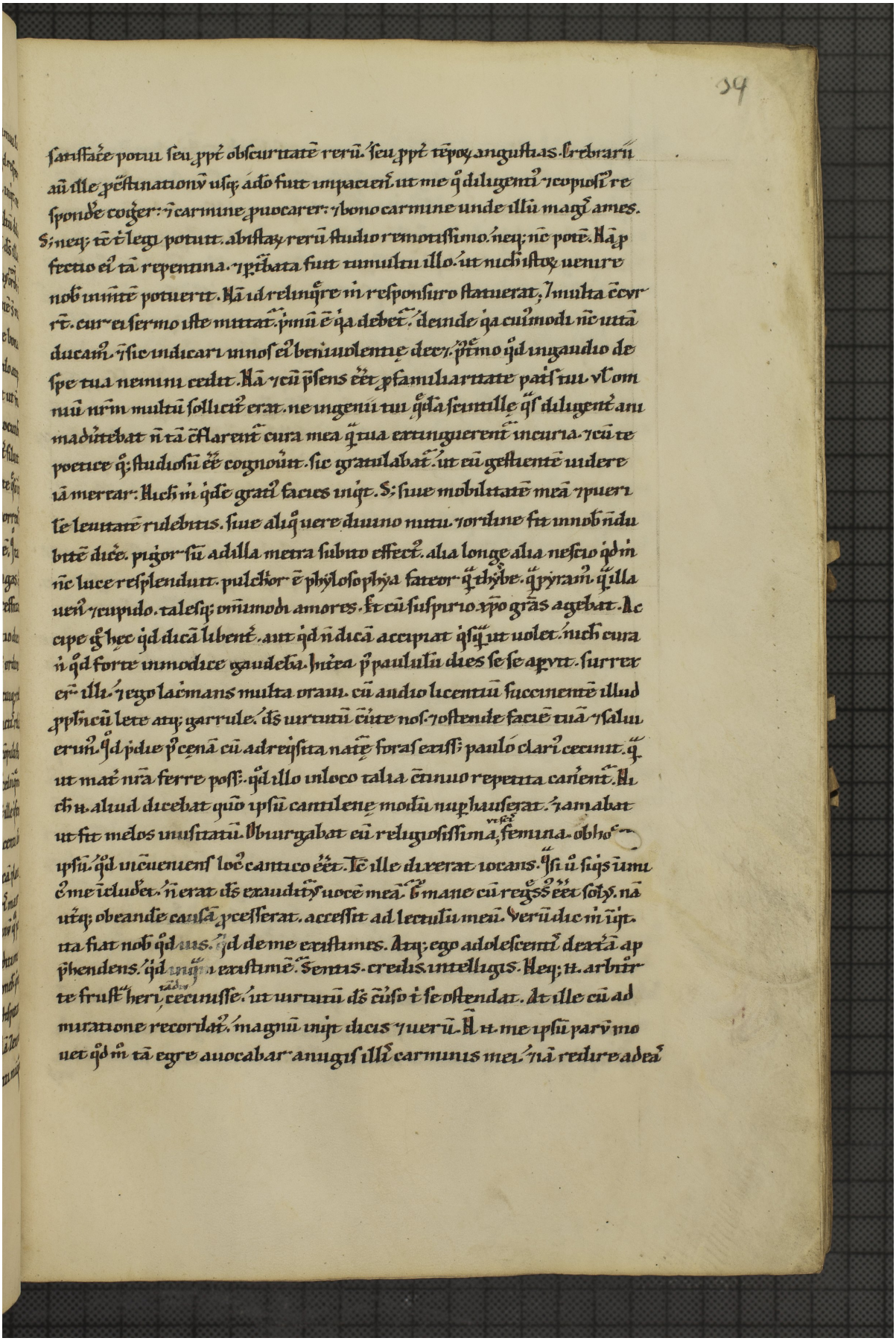

34

satisfacere potui seu ppter obscuritatem rerum. seu ppter temporis angustias. Verbrarum
autem ille pertinacionum usque adeo fuit impatiens. ut me quidem diligenter respondere coger: et carmine provocarer: et bono carmine unde illum magis ames.
Si neque te et legi potuit. abstitit rerum studio remotissimo. neque ne poterat. Nam p
fectio ei tam repentina. et perturbata fuit tumultu illo. ut nichil istorum venire
nobis minime potuerit. Nam id relinquere in responsuro statuerat. Multa cecurr
rit. cur ei sermo iste mutatus. primum et qua debet. deinde qua cuimodi nec utta
ducam. et sic indicari in nos ei benivolentie deet. primo quod ingaudio de
spe tua nemini cedit. Nam et cum presens esset familiaritate patris tui. vt om
nium nrm multum sollicitus erat. ne ingenium tuum quodam seminille qs diligenter ani
madvertebat ni tam efflarent cura mea quam tua extinguerent incuria. et cum te
poetice quoque studiosum esse cognovit. sic gratulabatur. ut eum gestientem videre
tam mertar: Hicchi in quide gratum facies inquit. Si siue mobilitatem meam puer
te leuitatem videbitis. siue aliquem uere diuino nutu. et ordine fit in nobis indu
bitem dicere. pigor sum ad illa metra subito effectum. alia longe alia nescio quomo
nec luce resplenduit. pulchior et philosophya fateor quam thybe. quam pyramum. quam illa
ueri et cupido. talesque omnimodi amores. Et cum suspirio xpo gratias agebat. Ac
cipe quoque hec quod dicam libenter. aut quod non dicam accipiat ipsum ut uolet. nichil cura
n quod forte immodice gaudeba. Intea per paululum dies se se aperuit. surrex
erat illum. et ego lacrimans multa oraui. cum audio licentium succinentem illud
ppliceum lete atque garrule. dis iuratum cuncte nos. et ostende faciem tuam et saluu
erum. quod pdiu per cenam cum adrepsita natem foras exisset paulo clarius cecinit. quam
ut mater nra ferre posset. quod illo in loco talia continuo repentia canentem. Hi
chi. aliud dicebat quo ipsum cantilene modum nuphauserat. et amabat
ut fit melos inusitatum. Obiurgabat eum religiosissima, vrsula femina. obiro
ipsum. quod inconuenens loco cantico esset. Te ille diuerat iocans. Si quis iumen
tum me includet. nec erat dis exaudituris uocem meam. cum mane cum regressus esset soli. na
turaque obeundem causam processerat. accessit ad lectulum meum. Verum dic mihi iuste
ra fiat nobis quod nos. quod de me existimes. Atque ego adolescentem decentem ap
pendens. quod unum existimem. Sensus. credis intelligis. Hecque. Nam arbitr
te frustra heri cecinisse. ut iuratum dis cuiusque et se ostendat. At ille cum ad
miratione recordatur. magnum uiri ducis puerum. Nam me ipsum parum mo
uet quod mihi tam egre auocabar a nugis illis carminis mei. et nam redire adeam